

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 379

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

8 grudnia 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 379/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 373 z 1.12.2012.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 379/02

Sprawa C-301/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zanieczyszczenia i uciążliwości — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3, 4 i 10 — Punkty A i B załącznika I)

2

2012/C 379/03

Sprawa C-364/10: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 października 2012 r. — Węgry przeciwko Republice Słowackiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 259 TFUE — Obywatelstwo Unii Europejskiej — Artykuł 21 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo do przemieszczania się na terytorium państw członkowskich — Prezydent Węgier — Zakaz wjazdu na terytorium Republiki Słowackiej — Stosunki dyplomatyczne między państwami członkowskimi)

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 379/04	Sprawa C-385/10: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Elenca Srl przeciwko Ministero dell'Interno (Swobodny przepływ towarów — Ograniczenia ilościowe i środki o skutku równoważnym — Wewnętrzne wykładziny kominów i przewodów kominowych — Brak oznakowania zgodności CE — Wyłączenie wprowadzenia do obrotu) 3	3
2012/C 379/05	Sprawa C-498/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X NV przeciwko Staatssecretaris van Financiën (Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Pobór u źródła podatku od wynagrodzeń, który powinien być dokonany przez usługobiorcę mającego siedzibę na terytorium kraju, od wynagrodzenia należnego usługodawcy mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim — Brak takiego obowiązku w odniesieniu do usługodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim) 3	3
2012/C 379/06	Sprawa C-502/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Staatssecretaris van Justitie przeciwko Mangatowi Singhowi (Dyrektywa 2003/109/WE — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Zakres stosowania — Artykuł 3 ust. 2 lit. e) — Pobyt na podstawie formalnie ograniczonego zezwolenia) 4	4
2012/C 379/07	Sprawa C-583/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — United States of America przeciwko Christine Nolan (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 98/59/WE — Ochrona pracowników — Zwolnienia grupowe — Zakres stosowania — Zamknięcie amerykańskiej bazy wojskowej — Informowanie pracowników i przeprowadzanie z nimi konsultacji — Chwila powstania obowiązku konsultacji — Brak właściwości Trybunału) 5	5
2012/C 379/08	Sprawa C-603/10: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravno sodišče Republike Slovenije — Słowenia) — Pelati d.o.o. przeciwko Republika Slovenija (Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Przepisy krajowe uzależniające przyznanie korzyści podatkowych od uzyskania zezwolenia — Wniosek o wydanie zezwolenia, który należy złożyć przynajmniej 30 dni przed wykonaniem zamierzonej transakcji) 5	5
2012/C 379/09	Sprawa C-614/10: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 95/46/WE — Przetwarzanie danych osobowych i swobodny przepływ tych danych — Ochrona osób fizycznych — Artykuł 28 ust. 1 — Krajowy organ nadzorczy — Niezawisłość — Urząd nadzorczy i Bundeskanzleramt — Powiązania osobowe i organizacyjne) 6	6
2012/C 379/10	Sprawa C-37/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczalność — Rozporządzenie nr 1234/2007 — Artykuł 115 — Załącznik XV — Punkt I ust. 2 — Dodatek do załącznika XV — Część A — Nazwy handlowe „masło” i „tłuszcz mleczny do smarowania” — Nazwa handlowa „pomazánkové maslo” (masło do smarowania) — Wykaz odstępstw) 6	6
2012/C 379/11	Sprawy połączone C-101/11 P i C-102/11 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. — Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko José Manuel Baena Grupo SA (Odwołanie — Wzór wspólnotowy — Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 — Artykuł 6, art. 25 ust. 1 lit. b) i e) oraz art. 61 — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający siedzącą postać — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy — Odmienne całościowe wrażenie — Stopień swobody twórcy — Poinformowany użytkownik — Zakres kontroli sądowej — Brak uzasadnienia) 7	7

2012/C 379/12	Sprawa C-173/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd przeciwko Sportradar GmbH, Sportradar AG (Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Artykuł 7 — Prawo sui generis — Baza danych dotyczących rozgrywek w odbywających się mistrzostwach piłki nożnej — Pojęcie „wtórnego wykorzystania” — Umieszczenie czynności polegającej na wtórnym wykorzystaniu) 7	7
2012/C 379/13	Sprawa C-218/11: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla — Węgry) — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukováizig), Hochtief Solutions AG Magyarország Fióktelepe, dawniej Hochtief Construction AG Magyarország Fióktelepe przeciwko Közbesszerzés Tanácsa Közbesszerzési Döntőbizottság (Dyrektywa 2004/18/WE — Zamówienia publiczne na roboty budowlane, dostawy i usługi — Artykuł 44 ust. 2, art. 47 ust. 1 lit. b) i art. 47 ust. 2 i 5 — Sytuacja ekonomiczna i finansowa kandydatów lub oferentów — Minimalne wymogi dotyczące zdolności do wykonania zamówienia ustanowione na podstawie jednej danej z bilansu — Dane rachunkowe, na które mogą mieć wpływ rozbieżności między prawami krajowymi w zakresie rocznych sprawozdań finansowych spółek) 8	8
2012/C 379/14	Sprawa C-234/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — TEC Chaskovo AD przeciwko Direktor na Direkcija „Obzawane i upravljenje na izpylnenieto” — Warna pri Centralno upravljenje na Nacionalna agencija za prichodite (Podatki — Podatek VAT — Prawo do odliczenia — Wkład niepieniężny — Zniszczenie nieruchomości — Nowe budynki — Korekta) 9	9
2012/C 379/15	Sprawy połączone od C-302/11 do C-305/11: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Rosanna Valenza (C-302/11 i C-304/11), Maria Laura Altavista (C-303/11), Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini (C-305/11) przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Polityka społeczna — Dyrektywa 99/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Umowy o pracę na czas określony zawierane w sektorze publicznym — Krajowy organ ochrony konkurencji — Procedura stabilizacji — Pracownicy zatrudnieni na czas określony rekrutowani na urzędników bez konkursu otwartego — Ustalanie stażu pracy — Całkowity brak uwzględnienia okresów służby ukończonych na podstawie umów o pracę na czas określony — Zasada niedyskryminacji) 9	9
2012/C 379/16	Sprawa C-371/11: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Punch Graphix Prepress Belgium NV przeciwko Belgische Staat (Odesłanie prejudycjalne — Dopuszczalność — Odesłanie prawa krajowego do prawa Unii — Dyrektywa 90/435/EWG — Dyrektywa 90/434/EWG — Unikanie podwójnego opodatkowania — Wyjątek — Likwidacja spółki zależnej w związku z łączeniem — Podział zysków — Pojęcie likwidacji) 10	10
2012/C 379/17	Sprawa C-402/11 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 października 2012 r. — Jager & Polacek GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 18 ust. 1 — Charakter prawny wystosowywanego przez OHIM powiadomienia o tym, że sprzeciw został uznany za dopuszczalny — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia) 10	10
2012/C 379/18	Sprawa C-428/11: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Purely Creative Ltd, Strike Lucky Games Ltd, Winners Club Ltd, McIntyre & Dodd Marketing Ltd, Dodd Marketing Ltd, Adrian Williams, Wendy Ruck, Catherine Cummings, Peter Henry przeciwko Office of Fair Trading (Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Praktyka polegająca na informowaniu konsumenta o wygranej i żądaniu od niego dodatkowych opłat w celu otrzymania nagrody) 11	11

2012/C 379/19	Sprawa C-525/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Mednis SIA przeciwko Valsts ieņēmumu dienests (Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 183 — Zasady zwrotu nadwyżki podatku VAT — Uregulowania krajowe odraczające zwrot części nadwyżki podatku VAT do czasu zbadania rocznego podsumowania podatnika — Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności).....	12
2012/C 379/20	Sprawa C-588/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 18 września 2012 r. — Omnicare Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Astellas Pharma GmbH (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie do rejestracji oznaczenia słownego „OMNICARE” — Sprzeciw — Decyzja izby odwoławczej odrzucająca zgłoszenie do rejestracji — Skarga — Wyrok Sądu oddalający tę skargę — Wycofanie sprzeciwu — Odwołanie — Umożnienie postępowania)	12
2012/C 379/21	Sprawa C-396/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — A. M. van der Ham, A. H. van der Ham-Reijersen van Buuren, druga strona postępowania: College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland	13
2012/C 379/22	Sprawa C-413/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Salamanca (Hiszpania) w dniu 11 września 2012 r. — Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León	13
2012/C 379/23	Sprawa C-416/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 września 2012 r. — Wikom Elektrik GmbH przeciwko VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte mbH	14
2012/C 379/24	Sprawa C-422/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 10 lipca 2012 r. w sprawie T-135/11 Clorox przeciwko OHIM — Industrias Alen (Cloralex), wniesione w dniu 17 września 2012 r. przez Industrias Alen SA de CV	14
2012/C 379/25	Sprawa C-424/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 18 września 2012 r. — SC Fatorie SRL przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor	15
2012/C 379/26	Sprawa C-428/12: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii	15
2012/C 379/27	Sprawa C-436/12 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2012 r. w sprawie T-264/00, Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl w likwidacji przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 28 września 2012 r. przez Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl, in liquidazione	16
2012/C 379/28	Sprawa C-438/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 2 października 2012 r. — Irmengard Weber przeciwko Mechthilde Weber	16
2012/C 379/29	Sprawa C-453/12: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej	17
2012/C 379/30	Sprawa C-462/12: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom	18

2012/C 379/31	Sprawa C-466/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 18 października 2012 r. — Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd przeciwko Retreiver Sverige AB	19
2012/C 379/32	Sprawa C-47/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Timișoara — Rumunia) — SC Volksbank România SA przeciwko Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor CRPC ARAD TIMIȘ	19
2012/C 379/33	Sprawa C-473/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów	20
2012/C 379/34	Sprawa C-88/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Roermond — Niderlandy) — Postępowanie karne przeciwko Jibrilowi Jaoo	20
Sąd		
2012/C 379/35	Sprawa T-161/06: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — Arbos przeciwko Komisji (Skarga o odszkodowanie — Program „Kultura 2000” — Subwencje przyznane w ramach projektów — Żądania dotyczące wypłaty różnych kwot — Artykuł 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania — Niedopuszczalność)	21
2012/C 379/36	Sprawa T-216/09: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — Astrim i Elyo Italia przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Usługi konserwacji systemów klimatyzacji, ogrzewania i wentylacji we Wspólnym Centrum Badawczym w Isprze — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Interpretacja warunku przewidzianego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia — Obowiązek uzasadnienia)	21
2012/C 379/37	Sprawa T-503/10: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — IDT Biologika przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na dostawy — Procedura przetargowa — Dostawa szczepionek przeciw wściekliźnie do Serbii — Odrzucenie oferty — Udzielenie zamówienia innemu oferentowi)	22
2012/C 379/38	Sprawa T-552/10: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — riha przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (VITAL&FIT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego VITAL&FIT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VITAFIT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)	22
2012/C 379/39	Sprawa T-191/11: Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — Automobili Lamborghini przeciwko OHIM — Miura Martínez (Miura) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Miura — Wcześniejsze, słowny krajowy i graficzny międzynarodowy, znaki towarowe MIURA — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zawiadomienie zwykłym listem — Zasada 62 ust. 1 i 5 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)	23
2012/C 379/40	Sprawa T-53/12: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2012 r. — CF Sharp Shipping Agencies przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia)	23

2012/C 379/41	Sprawa T-63/12: Wyrok Sądu z dnia 26 października 2012 r. — Oil Turbo Compressor przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia)	24
2012/C 379/42	Sprawa T-435/12: Skarga wniesiona w dniu 24 września 2012 r. — Bacardi przeciwko OHIM — Granette & Starorežná Distilleries (42 BELOW)	24
2012/C 379/43	Sprawa T-436/12: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2012 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — Ceramicas del Foix (Rock & Rock)	25
2012/C 379/44	Sprawa T-443/12: Skarga wniesiona w dniu 5 października 2012 r. — ancotel przeciwko OHIM — Acotel (ancotel.)	25
2012/C 379/45	Sprawa T-445/12: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2012 r. — Koscher + Würtz przeciwko OHIM — Kirchner & Wilhelm (KW SURGICAL INSTRUMENTS)	26
2012/C 379/46	Sprawa T-447/12: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 r. — Visa Europe przeciwko Komisji	26
2012/C 379/47	Sprawa T-448/12: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 r. — Davril przeciwko Radzie i Komisji	27
2012/C 379/48	Sprawa T-456/12: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — British Telecommunications przeciwko Komisji	27
2012/C 379/49	Sprawa T-460/12: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — Virgin Media przeciwko Komisji	28
2012/C 379/50	Sprawa T-461/12: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. — Flughafen Lübeck przeciwko Komisji	29
2012/C 379/51	Sprawa T-462/12: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. — Pilkington Group przeciwko Komisji	30
2012/C 379/52	Sprawa T-463/12: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Popp und Zech przeciwko OHIM — Müller-Boré & Partner (MB)	31
2012/C 379/53	Sprawa T-464/12 P (R): Odwołanie wniesione w dniu 15 października 2012 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 3 sierpnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-57/12 R Marcuccio przeciwko Komisji	32
2012/C 379/54	Sprawa T-465/12: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. — AGC Glass Europe i in. przeciwko Komisji	32

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 379/55	Sprawa F-34/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 września 2012 r. — Markland przeciwko Europolowi (Służba publiczna — Personel Europolu — Umowa członka personelu tymczasowego — Stosowanie WZIP — Grupa zaszerogowania — Skarga oczywiście bezzasadna)	34
---------------	---	----

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 379/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 373 z 1.12.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Dz.U. C 319 z 20.10.2012.

Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-301/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zanieczyszczenia i uciążliwości — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3, 4 i 10 — Punkty A i B załącznika I)

(2012/C 379/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly oraz A. Demeneix, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Seeboruth, pełnomocnik, wspierany przez D. Andersona, QC, S. Ford oraz B. McGurka, barristers)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3 ust.1 i 2, art. 4 ust.1 i 3 oraz art. 10 a także załącznika I A i B dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG) (Dz.U. L 135, s. 40) — Brak zapewnienia odpowiedniego oczyszczania ścieków komunalnych w wielu aglomeracjach Londynu (Whitburn, Beckton, Crossness i Mogden)

Sentencja

1) Nie zapewniając:

— odpowiednich systemów zbierania ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000 w Sunderlandzie (Whitburn) oraz w Londynie (systemy zbierania w Beckton i w Crossness) zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 oraz z pkt A załącznika I do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz

— odpowiedniego oczyszczania ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000 w Londynie (oczyszczalnie w Beckton, w Crossness i w Mogden) zgodnie z art. 4 ust. 1 i 3, art. 10 oraz z pkt B załącznika I do dyrektywy 91/271,

Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie tej dyrektywy.

2) Zjednoczone Królestwo zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 października 2012 r. — Węgry przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-364/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 259 TFUE — Obywatelstwo Unii Europejskiej — Artykuł 21 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo do przemieszczania się na terytorium państw członkowskich — Prezydent Węgier — Zakaz wjazdu na terytorium Republiki Słowackiej — Stosunki dyplomatyczne między państwami członkowskimi)

(2012/C 379/03)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i E. Orgován, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár, D. Maidani i S. Boelaert, pełnomocnicy)

Przedmiot

Artykuł 259 TFUE — Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18 ust. 1 WE, art. 3 ust. 2 TUE, art. 21 ust. 1 TFUE oraz dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) — Nadużycie prawa Unii — Zakaz wjazdu na terytorium Republiki Słowackiej skierowany do prezydenta Republiki Węgierskiej, który zamierzał udać się tam na zaproszenie organizacji społecznej — Zakaz wjazdu oparty m.in. na dyrektywie 2004/38/WE — Zastosowanie przepisów prawa Unii dotyczących swobody przemieszczania się osób do głów państw członkowskich oraz do innych osobistości reprezentujących państwa członkowskie

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Elenca Srl przeciwko Ministero dell'Interno

(Sprawa C-385/10) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Ograniczenia ilościowe i środki o skutku równoważnym — Wewnętrzne wykładziny kominów i przewodów kominowych — Brak oznakowania zgodności CE — Wyłączenie wprowadzenia do obrotu)

(2012/C 379/04)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elenca Srl

Strona pozwana: Ministero dell'Interno

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 6 dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i

administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. L 40, s. 12) — Produkty nieobjęte normami zharmonizowanymi przewidzianymi w dyrektywie — Przepisy krajowe wyłączające wprowadzenie do obrotu wewnętrznych wykładzin kominów i przewodów kominowych z tworzyw sztucznych bez oznakowania CE

Sentencja

- 1) Wykładni dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r. należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisom krajowym, które uzależniają z mocy prawa wprowadzenie do obrotu wyrobów budowlanych, takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, pochodzących z innego państwa członkowskiego od umieszczenia oznakowania CE.
- 2) Wykładni art. 34–37 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które uzależniają z mocy prawa wprowadzenie do obrotu wyrobów budowlanych, takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, pochodzących z innego państwa członkowskiego od umieszczenia oznakowania CE.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.10.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niemcy) — X NV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-498/10) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Pobór u źródła podatku od wynagrodzeń, który powinien być dokonany przez usługobiorcę mającego siedzibę na terytorium kraju, od wynagrodzenia należnego usługodawcy mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim — Brak takiego obowiązku w odniesieniu do usługodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim)

(2012/C 379/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X NV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 56 TFUE — Ograniczenie swobodnego świadczenia usług — Pobór u źródła podatku od wynagrodzeń, który powinien być dokonany przez usługobiorcę mającego siedzibę na terytorium kraju, od wynagrodzenia należnego usługodawcy mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim — Brak takiego obowiązku w odniesieniu do usługodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nałożony na usługobiorcę, na mocy uregulowania jednego państwa członkowskiego, obowiązek dokonania poboru u źródła podatku od wynagrodzeń wypłaconych usługodawcom mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, podczas gdy taki obowiązek nie istnieje w odniesieniu do wynagrodzeń wypłaconych usługodawcom mającym siedzibę w danym państwie członkowskim, stanowi ograniczenie swobodnego świadczenia usług w rozumieniu tego przepisu ze względu na to, że oznacza on dodatkowe obciążenie administracyjne i związane z nim ryzyka w dziedzinie odpowiedzialności.
- 2) O ile ograniczenie swobodnego świadczenia usług wynikające z uregulowania krajowego takiego jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym wypływa z obowiązku dokonania poboru u źródła ze względu na to, iż oznacza dodatkowe obciążenie administracyjne i związane z nim ryzyka w dziedzinie odpowiedzialności, o tyle ograniczenie to może być uzasadnione koniecznością zapewnienia skutecznego poboru podatku i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, nawet biorąc pod uwagę możliwości wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących podatków stwarzane przez dyrektywę Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków, zmienioną dyrektywą Rady 2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. Późniejsza rezygnacja z poboru u źródła będącego przedmiotem postępowania przed sądem krajowym nie przesądza ani o jego odpowiednim charakterze do osiągnięcia zamierzonego celu, ani o jego proporcjonalności, które to cechy należy oceniać jedynie w świetle zamierzonego celu.
- 3) W celu oceny, czy obowiązek dokonania przez usługobiorcę poboru u źródła, ze względu na to, że oznacza on dodatkowe obciążenie administracyjne i związane z nim ryzyka w dziedzinie odpowiedzialności, stanowi ograniczenie swobodnego świadczenia usług zakazane przez art. 56 TFUE, nie ma znaczenia kwestia, czy usługodawca niebędący rezydentem może odliczyć podatek pobrany w Niderlandach od podatku, jaki jest on zobowiązany zapłacić w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Staatssecretaris van Justitie przeciwko Mangatowi Singhowi

(Sprawa C-502/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2003/109/WE — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Zakres stosowania — Artykuł 3 ust. 2 lit. e) — Pobyt na podstawie formalnie ograniczonego zezwolenia)

(2012/C 379/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: Mangat Singh

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44) — Pojęcie „formalnie ograniczone zezwolenie na pobyt” — Zezwolenie na pobyt niedające możliwości uzyskania zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony, ale które może być przedłużane nieograniczoną liczbę razy

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zezwolenie na pobyt [które] zostało formalnie ograniczone” nie obejmuje zezwolenia na pobyt na czas określony wydawanego określonej grupie osób, którego ważność może być przedłużana nieograniczoną liczbę razy, nie dając jednocześnie żadnej perspektywy uzyskania zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony, tak długo, jak długo tego rodzaju formalne ograniczenie nie stoi na przeszkodzie stałemu osiedleniu się obywatela państwa trzeciego w danym państwie członkowskim, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — United States of America przeciwko Christine Nolan

(Sprawa C-583/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 98/59/WE — Ochrona pracowników — Zwolnienia grupowe — Zakres stosowania — Zamknięcie amerykańskiej bazy wojskowej — Informowanie pracowników i przeprowadzanie z nimi konsultacji — Chwila powstania obowiązku konsultacji — Brak właściwości Trybunału)

(2012/C 379/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: United States of America

Strona pozwana: Christine Nolan

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 2 i 5 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, s. 16) — Obowiązek pracodawcy poinformowania przedstawicieli pracowników i konsultacji z nimi — Określenie chwili powstania tego obowiązku

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielania odpowiedzi na pytanie postawione przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 6 grudnia 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravno sodišče Republike Slovenije — Słowenia) — Pelati d.o.o. przeciwko Republika Slovenija

(Sprawa C-603/10) ⁽¹⁾

(Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Przepisy krajowe uzależniające przyznanie korzyści podatkowych od uzyskania zezwolenia — Wniosek o wydanie zezwolenia, który należy złożyć przynajmniej 30 dni przed wykonaniem zamierzonej transakcji)

(2012/C 379/08)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Upravno sodišče Republike Slovenije

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pelati d.o.o.

Strona pozwana: Republika Slovenija

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upravno sodišče Republike Slovenije — Wykładnia dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1) — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Korzyści podatkowe związane z podziałem — Ustawodawstwo krajowe określające termin na złożenie wniosków w celu przyznania owych korzyści — Odmowa przyznania korzyści podatkowych z powodu przekroczenia terminu — Zgodność odmowy z omawianą dyrektywą

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które uzależniają przyznanie przywilejów podatkowych mających zastosowanie do operacji podziału zgodnie z przepisami owej dyrektywy od warunku, że wniosek dotyczący tej czynności zostanie złożony w określonym terminie. Jednakże do sądu krajowego należy zbadać, czy sposoby stosowania tego terminu, a w

szczególności ustalenie rozpoczęcia jego biegu, są wystarczająco precyzyjne, jasne i przewidywalne, aby umożliwić podatnikom znajomość ich praw oraz upewnienie się, że ci ostatni są w stanie skorzystać z przywilejów podatkowych przewidzianych przez przepisy rzeczony dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-614/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 95/46/WE — Przetwarzanie danych osobowych i swobodny przepływ tych danych — Ochrona osób fizycznych — Artykuł 28 ust. 1 — Krajowy organ nadzorczy — Niezawisłość — Urząd nadzorczy i Bundeskanzleramt — Powiązania osobowe i organizacyjne)

(2012/C 379/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarzącą: Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciele: H. Kranenborg, I. Chatelier i H. Hijmans, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: G. Hesse, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) — Spoczywający na państwach członkowskich obowiązek zapewnienia, że krajowe organy nadzorcze, którym powierzono nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych, wykonują swe zadania w sposób całkowicie niezależny — Ścisłe powiązania osobowe i organizacyjne istniejące pomiędzy tym organem nadzorczym a Bundeskanzleramt (urzędem kanclerza federalnego) — Poddanie tego organu nadzorczego nadzorowi Bundeskanzler (kanclerza federalnego)

Sentencja

1) Nie przyjmując wszelkich przepisów potrzebnych, aby obowiązujące w Austrii ustawodawstwo spełniało kryterium niezależności Datenschutzkommission (komisji ochrony danych), a dokładniej tworząc ramy prawne, na mocy których:

- członek zarządzający Datenschutzkommission jest urzędnikiem federalnym podlegającym nadzorowi służbowemu,
- urząd Datenschutzkommission jest włączony do służb Bundeskanzleramt i
- Bundeskanzler posiada bezwarunkowe prawo do uzyskania informacji na temat wszelkich aspektów zarządzania Datenschutzkommission,

Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 28 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.

- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Europejski Inspektor Ochrony Danych pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-37/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczalność — Rozporządzenie nr 1234/2007 — Artykuł 115 — Załącznik XV — Punkt I ust. 2 — Dodatek do załącznika XV — Część A — Nazwy handlowe „masło” i „tłuszcz mleczny do smarowania” — Nazwa handlowa „pomazánkové máslo” (masło do smarowania) — Wykaz odstępstw)

(2012/C 379/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malúšková i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller i J. Očková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 115 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1) w związku z pkt I ust. 2 załącznika XV do tego rozporządzenia, a także częścią A dodatku do tego załącznika — Uregulowania państwa członkowskiego zezwalające na sprzedaż produktu odpowiadającego nazwie handlowej „tłuszcz mleczny do smarowania” pod nazwą handlową „Pomazánkové máslo” (masło do smarowania)

Sentencja

1) Zezwalając na sprzedaż pomazánkového másla (masła do smarowania) pod nazwą handlową „másló” (masło), mimo że produkt ten zawiera mniej niż 80 % tłuszczu mlecznego i odpowiednio powyżej 16 % wody i powyżej 2 % suchej masy beztłuszczowej, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 115 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”), w związku z pkt I ust. 2 akapity pierwszy i drugi załącznika XV do owego rozporządzenia oraz części A pkt 1 i 4 dodatku do tego załącznika.

2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. — Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko José Manuel Baena Grupo SA

(Sprawy połączone C-101/11 P i C-102/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wzór wspólnotowy — Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 — Artykuł 6, art. 25 ust. 1 lit. b) i e) oraz art. 61 — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający siedzącą postać — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy — Odmienne całościowe wrażenie — Stopień swobody twórcy — Poinformowany użytkownik — Zakres kontroli sądowej — Brak uzasadnienia)

(2012/C 379/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel (przedstawiciel: S. Míguez Pereira, abogada), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: José Manuel Baena Grupo (przedstawiciel: A. Canela Giménez, abogada)

Przedmiot

Odwołania od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-513/09 Baena Grupo przeciwko OHIM — Neuman i Galdeano del Sel (Siedząca postać), na mocy którego Sąd stwierdził nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 października 2009 r. (sprawa R 1323/2008-3)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają w części odrzucone i w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) H. Neuman i A. Galdeano del Sel ponoszą własne koszty, jak również koszty poniesione przez José Manuel Baena Grupo SA w związku z postępowaniem odwoławczym w sprawie C-101/11 P.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi własne koszty, jak również koszty poniesione przez José Manuel Baena Grupo SA w związku z postępowaniem odwoławczym w sprawie C-102/11 P.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd przeciwko Sportradar GmbH, Sportradar AG

(Sprawa C-173/11) (¹)

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Artykuł 7 — Prawo sui generis — Baza danych dotyczących rozgrywek w odbywających się mistrzostwach piłki nożnej — Pojęcie „wtórnego wykorzystania” — Umiejscowienie czynności polegającej na wtórnym wykorzystaniu)

(2012/C 379/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Strona pozwana: Sportradar GmbH, Sportradar AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20), a w szczególności art. 7 tej dyrektywy — Prawo twórcy bazy danych do zakazania pobierania danych lub wtórnego wykorzystywania części zawartości takiej bazy — Pojęcia „pobieranie danych” i „wtórne wykorzystanie” (art. 7 ust. 2 dyrektywy) — Baza danych zawierająca informacje o odbywających się meczach piłki nożnej („Football Live”)

Sentencja

Artykuł 7 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych powinien być interpretowany w ten sposób, że przesłanie przez osobę za pomocą serwera położonego w państwie członkowskim A danych, wcześniej pobranych przez tę osobę z bazy danych chronionej przez prawo sui generis na podstawie tej samej dyrektywy, na komputer innej osoby znajdującej się w państwie członkowskim B i na jej wniosek w celu ich przechowywania w pamięci tego komputera i wyświetlania ich na jego ekranie, stanowi czynność „wtórnego wykorzystania” rzezonych danych przez osobę, która dokonała tego przesłania. Należy stwierdzić w każdym razie, że czynność ta miała miejsce w państwie członkowskim B, o ile istnieją przesłanki pozwalające na stwierdzenie, że taka czynność objęta jest zamiarem skierowania jej przez jej autora do klientów zamieszkających lub mających siedzibę w tym ostatnim państwie członkowskim, co należy do oceny sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla — Węgry) — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukvíz), Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, dawniej Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe przeciwko Közbeszerzési Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sprawa C-218/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2004/18/WE — Zamówienia publiczne na roboty budowlane, dostawy i usługi — Artykuł 44 ust. 2, art. 47 ust. 1 lit. b) i art. 47 ust. 2 i 5 — Sytuacja ekonomiczna i finansowa kandydatów lub oferentów — Minimalne wymogi dotyczące zdolności do wykonania zamówienia ustanowione na podstawie jednej danej z bilansu — Dane rachunkowe, na które mogą mieć wpływ rozbieżności między prawami krajowymi w zakresie rocznych sprawozdań finansowych spółek)

(2012/C 379/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukvíz), Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, dawniej Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Strona pozwana: Közbeszerzési Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Przy udziale: Vegyészér Építő és Szerelő Zrt, MÁVÉPCELL Kft

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Ítéltábla — Wykładnia art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 1 lit. b) i art. 47 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej oferentów na podstawie jednej danej rachunkowej mającej różną treść w poszczególnych państwach członkowskich ze względu na rozbieżności w przepisach krajowych dotyczących zasad rachunkowości — Zasada równego traktowania oferentów

Sentencja

- 1) Artykuł 44 ust. 2 i art. 47 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że instytucja zamawiająca ma prawo nakładać minimalne wymogi dotyczące sytuacji ekonomicznej i finansowej, postępując się jednym lub kilkoma konkretnymi elementami bilansu, pod warunkiem że są one obiektywnie odpowiednie do tego, by dostarczyć informacji na temat zdolności do wykonania zamówienia przez wykonawcę, a ustanowiony w ten sposób próg musi być dostosowany do wagi danego zamówienia w tym sensie, że obiektywnie stanowi pozytywne wskazanie istnienia bazy ekonomicznej i finansowej wystarczającej do wykonania tego zamówienia, lecz nie wykracza poza to, co jest racjonalnie w tym celu niezbędne. Zasadniczo nie można odmówić możliwości nakładania minimalnych wymogów dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej z tego tylko powodu, że dotyczą one elementu bilansu, co do którego mogą istnieć rozbieżności między ustawodawstwami różnych państw członkowskich.
- 2) Artykuł 47 dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że gdy wykonawca nie jest w stanie spełnić minimalnego wymogu dotyczącego sytuacji ekonomicznej i finansowej, zgodnie z którym wynik podany w bilansie kandydatów lub oferentów nie może być ujemny dla więcej niż jednego spośród trzech ostatnich zakończonych lat obrotowych, ze względu na porozumienie, zgodnie z którym wykonawca ten regularnie przekazuje swoje zyski do spółki dominującej, to aby spełnić omawiany minimalny wymóg dotyczący zdolności, nie ma on innej możliwości, niż powołać się na sytuację innego podmiotu, zgodnie z art. 47 ust. 2. Nie ma przy tym znaczenia, że ustawodawstwa państwa członkowskiego siedziby wspomnianego wykonawcy i państwa członkowskiego siedziby instytucji zamawiającej różnią się w ten sposób, iż ustawodawstwo pierwszego z tych państw członkowskich zezwala bez ograniczeń na takiego rodzaju porozumienia, podczas gdy zgodnie z ustawodawstwem drugiego państwa członkowskiego są one dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że przekazanie zysku nie spowoduje ujemnego wyniku w bilansie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 06.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — TEC Chaskowo AD przeciwko Direktor na Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna pri Centralno uprawnienie na Nacjonálna agencija za prichodite

(Sprawa C-234/11) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Prawo do odliczenia — Wkład niepieniężny — Zniszczenie nieruchomości — Nowe budynki — Korekta)

(2012/C 379/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TEC Chaskowo AD

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna pri Centralno uprawnienie na Nacjonálna agencija za prichodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Warunki wymagane do dokonania korekty naliczonego podatku VAT w chwili nabycia dóbr — Przepisy krajowe przewidujące korektę odliczeń podatku VAT naliczonego przy zniszczeniu dóbr — Zniszczenie budynków jedynie w celu wzniesienia na ich miejscu nowych, nowocześniejszych budynków o tym samym przeznaczeniu i służących do przyszłych dostaw uprawniających do odliczenia naliczonego podatku VAT

Sentencja

Artykuł 185 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zniszczenie, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, kilku budynków przeznaczonych do wytwarzania energii i zastąpienie ich nowocześniejszymi budynkami o tym samym przeznaczeniu nie stanowią zmiany czynników uwzględnianych przy określaniu kwoty odliczenia podatku od wartości dodanej dokonanej po złożeniu deklaracji tego podatku, a tym samym nie skutkują obowiązkiem korekty rzeczonego odliczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Rosanna Valenza (C-302/11 i C-304/11), Maria Laura Altavista (C-303/11), Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini (C-305/11) przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawy połączone od C-302/11 do C-305/11) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Dyrektywa 99/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Umowy o pracę na czas określony zawierane w sektorze publicznym — Krajowy organ ochrony konkurencji — Procedura stabilizacji — Pracownicy zatrudnieni na czas określony rekrutowani na urzędników bez konkursu otwartego — Ustalanie stażu pracy — Całkowity brak uwzględnienia okresów służby ukończonych na podstawie umów o pracę na czas określony — Zasada niedyskryminacji)

(2012/C 379/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rosanna Valenza (C-302/11 i C-304/11), Maria Laura Altavista (C-303/11), Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini (C-305/11)

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia klauzul 4 i 5 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Przepisy krajowe przewidujące możliwość zawarcia przez organy administracji publicznej umów o pracę na czas nieokreślony z pracownikami zatrudnionymi już przez te organy w ramach umów na czas określony jako odstępstwo od zasady rekrutacji urzędników publicznych w drodze konkursów otwartych — Nieuwzględnienie stażu pracy ukończonego na podstawie poprzedniej umowy o pracę na czas określony, nawet w przypadku ciągłości stosunku pracy

Sentencja

Wykładni klauzuli 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i

Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak w sprawach przed sądem krajowym, które wyklucza całkowicie uwzględnienie okresów służby ukończonych przez pracownika organu publicznego zatrudnionego dotąd na czas określony przy ustalaniu jego stażu pracy w związku z zatrudnieniem go na czas nieokreślony w charakterze urzędnika przez ten sam organ w ramach szczególnej procedury stabilizacji jego stosunku pracy, chyba że takie wykluczenie jest uzasadnione „powodami o charakterze obiektywnym” w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 lub 4. Sama tylko okoliczność, że pracownik zatrudniony na czas określony ukończył te okresy służby na podstawie umów o pracę lub stosunku pracy na czas określony, nie stanowi takiego powodu o charakterze obiektywnym.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Punch Graphix Prepress Belgium NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-371/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dopuszczalność — Odesłanie prawa krajowego do prawa Unii — Dyrektywa 90/435/EWG — Dyrektywa 90/434/EWG — Unikanie podwójnego opodatkowania — Wyjątek — Likwidacja spółki zależnej w związku z łączeniem — Podział zysków — Pojęcie likwidacji)

(2012/C 379/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Beroep te Gent — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Unikanie podwójnego opodatkowania — Wyjątek dotyczący zysków dzielonych w sytuacji, gdy spółka zależna ulega likwidacji — Pojęcie likwidacji — Czyn-

ność łączenia przez przejęcie obejmująca rozwiązanie przejętych spółek zależnych bez likwidacji — Możliwość uznania przez krajowe organy podatkowe takiej czynności za obejmującą likwidację na mocy krajowych przepisów podatkowych traktujących w jednakowy sposób tę czynność i łączenie faktycznie obejmujące likwidację

Sentencja

Pojęcie likwidacji zawarte w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r. powinno być interpretowane w ten sposób, że rozwiązanie spółki w ramach łączenia przez przejęcie nie może zostać uznane za tego rodzaju likwidację.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 października 2012 r. — Jager & Polacek GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-402/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 18 ust. 1 — Charakter prawny wystosowywanego przez OHIM powiadomienia o tym, że sprzeciw został uznany za dopuszczalny — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia)

(2012/C 379/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Jager & Polacek GmbH (przedstawiciel: A. Renck, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 maja 2011 r. w sprawie T-488/09 Jager & Polacek przeciwko OHIM (REDTUBE), którym oddalono skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2009 r. w sprawie R 442/2009-4 dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Jager & Polacek GmbH a RT Mediasolution s.r.o. — Naruszenie art. 80 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie T-488/09 Jager & Polacek przeciwko OHIM (REDTUBE) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 29 września 2009 r. (sprawa R 442/2009-4), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Jager & Polacek GmbH a RT Mediasolutions s. r. o.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami postępowania zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Purely Creative Ltd, Strike Lucky Games Ltd, Winners Club Ltd, McIntyre & Dodd Marketing Ltd, Dodd Marketing Ltd, Adrian Williams, Wendy Ruck, Catherine Cummings, Peter Henry przeciwko Office of Fair Trading

(Sprawa C-428/11) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Praktyka polegająca na informowaniu konsumenta o wygranej i żądaniu od niego dodatkowych opłat w celu otrzymania nagrody)

(2012/C 379/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Purely Creative Ltd, Strike Lucky Games Ltd, Winners Club Ltd, McIntyre & Dodd Marketing Ltd, Dodd Marketing Ltd, Adrian Williams, Wendy Ruck, Catherine Cummings, Peter Henry

Strona pozwana: Office of Fair Trading

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia pkt 31 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach

handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22) — Praktyki handlowe uznawane za nieuczciwe w każdym wypadku — Praktyka polegająca na informowaniu konsumenta o tym, iż wygrał nagrodę oraz na proponowaniu mu różnych sposobów zgłoszenia się po tę nagrodę, przy równoczesnym zmuszeniu go do poniesienia określonego kosztu, który uzależniony jest od wybranego sposobu odebrania nagrody

Sentencja

Punkt 31 tiret drugie załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on agresywnych praktyk handlowych, w ramach których przedsiębiorstwa stwarzają fałszywe wrażenie, iż konsument wygrał nagrodę, podczas gdy dokonanie czynności związanych z jej otrzymaniem, jak zasięgnięcie informacji o charakterze nagrody czy wejście w jej posiadanie, wiąże się dla konsumenta z koniecznością zapłaty określonej kwoty pieniędzy lub poniesienia jakichkolwiek kosztów.

Jest bez znaczenia, że koszt nałożony na konsumenta, na przykład koszt znaczka pocztowego, jest nieistotny w stosunku do wartości nagrody oraz że nie przynosi żadnego dochodu przedsiębiorstwu.

Jest również bez znaczenia, że czynności związanych z otrzymaniem nagrody można dokonać na kilka sposobów zaproponowanych konsumentowi przez przedsiębiorstwo, z których co najmniej jeden jest bezpłatny, jeżeli jeden lub kilka z zaproponowanych konsumentowi sposobów wymaga od konsumenta poniesienia kosztów w celu uzyskania informacji o charakterze nagrody lub możliwościach jej otrzymania.

Zadaniem sądów krajowych jest dokonanie oceny informacji podanych konsumentom w świetle motywów 18 i 19 dyrektywy 2005/29 oraz jej art. 5 ust. 2 lit. b), to jest pod kątem jasności i zrozumiałości tych informacji dla konsumentów, do których praktyka jest skierowana.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Mednis SIA przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-525/11) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 183 — Zasady zwrotu nadwyżki podatku VAT — Uregulowania krajowe odraczające zwrot części nadwyżki podatku VAT do czasu zbadania rocznego podsumowania podatnika — Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności)

(2012/C 379/19)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mednis SIA

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Odliczenie nadwyżki podatku VAT — Ustawodawstwo krajowe ograniczające miesięczny zwrot nadwyżki podatku VAT — Odroczenie, do czasu zbadania rocznego podsumowania podatnika, zwrotu części nadwyżki podatku VAT przewyższającej 18 % całkowitej wartości podlegających opodatkowaniu transakcji dokonanych w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym

Sentencja

Artykuł 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, by organ podatkowy państwa członkowskiego odraczał, nie dokonując konkretnego badania i opierając się jedynie na obliczeniach arytmetycznych, zwrot części nadwyżki podatku od wartości dodanej powstałej w miesięcznym okresie rozliczeniowym, aż do czasu zbadania przez wspomniany organ rocznego podsumowania podatnika.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 18 września 2012 r. — Omnicare Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Astellas Pharma GmbH

(Sprawa C-588/11 P) ⁽¹⁾

(Odwwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie do rejestracji oznaczenia słownego „OMNICARE” — Sprzeciw — Decyzja izby odwoławczej odrzucająca zgłoszenie do rejestracji — Skarga — Wyrok Sądu oddalający tę skargę — Wycofanie sprzeciwu — Odwołanie — Umorzenie postępowania)

(2012/C 379/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Omnicare Inc. (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: J. Crespo Carillo, pełnomocnik), Astellas Pharma GmbH (przedstawiciel: M. L. Polo Carreño, abogada)

Przedmiot

Odwwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-290/09 Omnicare przeciwko OHIM — Astellas Pharma (OMNICARE), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „OMNICARE” dla usług należący do klasy 42 na decyzję R 402/2008-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 14 maja 2009 r. uchylającą decyzję Wydziału Sprzeciwów oddalającą sprzeciw wniesiony przez właściciela krajowego znaku towarowego „OMNICARE” dla usług należących do klas 35, 41 i 42 — Wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Pojęcie rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Znak towarowy używany w odniesieniu do usług świadczonych bezpłatnie

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie odwołania wniesionego przez Omnicare Inc. zostaje umorzone.
- 2) Omnicare Inc. zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) w ramach postępowania w niniejszej instancji oraz postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Omnicare Inc. i Astellas Pharma GmbH ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — A. M. van der Ham, A. H. van der Ham-Reijersen van Buuren, druga strona postępowania: College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Sprawa C-396/12)

(2012/C 379/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: A. M. van der Ham, A. H. van der Ham-Reijersen van Buuren

Druga strona postępowania: College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy rozumieć pojęcie „umyślnej niezgodności” w art. 51 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 74/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ⁽²⁾, w art. 23 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾ oraz w art. 67 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników ⁽⁴⁾; czy taka niezgodność ma miejsce już wtedy, gdy występuje naruszenie długoterminowo istniejącej polityki w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. c) krajowych wytycznych dotyczących ram prawnych dla wzajemnej zgodności w ramach wspólnej polityki rolnej?
- 2) Czy prawu Unii sprzeciwia się okoliczność, że w państwie członkowskim przyjmuje się, iż ma miejsce „umyślna” niezgodność z przepisem w rozumieniu wymienionych rozporządzeń, jeśli występuje jedna lub więcej następujących okoliczności:
 - a) przy opisie danej wzajemnej zgodności, która nie została spełniona, przyjmuje się umyślność;
 - b) dana wzajemna zgodność jest złożona;

- c) chodzi o długoterminowo istniejącą politykę;
 - d) ma miejsce działanie lub świadome zaniechanie;
 - e) rolnik uprzednio został powiadomiony o brakach w spełnieniu odpowiedniej wzajemnej zgodności;
 - f) na podstawie stopnia niespełnienia wzajemnej zgodności należy przyjąć umyślność?
- 3) Czy beneficjentowi pomocy można przypisać „umyślną niezgodność”, jeżeli osoba trzecia wykonuje prace na zlecenie beneficjenta?

⁽¹⁾ Dz.U. L 277, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 30, s. 100.

⁽³⁾ Dz.U. L 368, s. 74.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 141, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Salamanca (Hiszpania) w dniu 11 września 2012 r. — Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León

(Sprawa C-413/12)

(2012/C 379/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Salamanca

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ochrona zagwarantowana konsumentowi przez dyrektywę Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich zezwala mimo tego, że brak jest ku temu podstawy prawnej w wewnętrznym prawie krajowym, Audiencia Provincial, jako krajowemu sądowi apelacyjnemu, na rozpoznanie apelacji wniesionej od orzeczenia sądu pierwszej instancji przyznającego sądowi miejsca zamieszkania pozwanej właściwość miejscową do rozpatrzenia powództwa o zaniechanie, z którym wystąpiło stowarzyszenie konsumentów o ograniczonym zasięgu terytorialnym, niestowarzyszone i niezrzeszone w federacji z innymi stowarzyszeniami, z nieznacznym budżetem i nieznaczną liczbą członków?

2) Czy art. 4, 12, 114 i 169 Traktatu i art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z dyrektywą 93/13 i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym wysokiego poziomu ochrony interesów konsumentów, jak również obowiązek zapewnienia pełnej skuteczności dyrektyw i zasady równoważności i skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że za właściwy miejscowo do rozpoznania powództwa o zaniechanie stosowania nieuczciwych warunków należy uznać sąd miejsca siedziby tego stowarzyszenia, nie zaś sąd miejsca siedziby pozwanego, jeżeli powództwo zostało wytoczone w obronie zbiorowych lub jednostkowych interesów konsumentów i użytkowników przez stowarzyszenie konsumentów o ograniczonym zasięgu terytorialnym, niestowarzyszone i niezrzeszone w federacji z innymi stowarzyszeniami, z nieznacznym budżetem i nieznaczną liczbą członków?

(¹) z dnia 5 kwietnia 1993 r., Dz.U. L 95, S. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 września 2012 r. — Wikom Elektrik GmbH przeciwko VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte mbH

(Sprawa C-416/12)

(2012/C 379/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wikom Elektrik GmbH

Strona pozwana: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte mbH

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie publicznego udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE (¹) obejmuje kablową retransmisję utworu nadawanego drogą radiowo-telewizyjną, jeśli oryginalna transmisja może zostać odebrana w strefie objętej zasięgiem emisji także bezprzewodowo, utwór jest retransmitowany do posiadaczy odbiorników, którzy odbierają program indywidualnie lub w gronie prywatnym bądź rodzinnym, a retransmisja dokonywana jest w celach zarobkowych przez inną organizację nadawczą niż ta, która go nadała pierwotnie?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 10 lipca 2012 r. w sprawie T-135/11 Clorox przeciwko OHIM — Industrias Alen (Cloralex), wniesione w dniu 17 września 2012 r. przez Industrias Alen SA de CV

(Sprawa C-422/12 P)

(2012/C 379/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Industrias Alen SA de CV (przedstawiciel: adwokat A. Padial Martinez)

Druga strona postępowania: The Clorox Company i Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie T-135/11;
- potwierdzenie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 grudnia 2010 r. i w konsekwencji oddalenie sprzeciwu wniesionego przez THE CLOROX COMPANY;
- obciążenie THE CLOROX COMPANY kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (¹) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego z uwagi na:

- błędne przeprowadzenie przez Sąd porównania między oznaczeniami CLOROX i CLORALEX;
- błędną ocenę przez Sąd prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- istnienie obecnie w rejestrze OHIM terminu CLOR w odniesieniu do klas 3 i 5;
- porozumienia o jednoczesnym istnieniu zawarte przez strony w odniesieniu do znaków towarowych CLOROX/CLORALEX w innych krajach.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu
18 września 2012 r. — SC Fatorie SRL przeciwko Direcția
Generală a Finanțelor Publice Bihor**

(Sprawa C-424/12)

(2012/C 379/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Fatorie SRL

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ umożliwiają zastosowanie sankcji w postaci utraty prawa do odliczenia podatku VAT przez podatnika, jeżeli:

(i) faktura przedstawiona przez podatnika w celu skorzystania z prawa do odliczenia została sporządzona w sposób błędny przez podmiot trzeci, z pominięciem zastosowania procedur uproszczonych;

(ii) podmiot uiszczył podatek VAT określony w fakturze.

2) Czy [obowiązująca w prawie Unii] zasada pewności prawa sprzeciwia się praktyce administracyjnej rumuńskich organów podatkowych, które:

(i) początkowo na mocy nieodwołalnej decyzji administracyjnej przyznały prawo do odliczenia podatku VAT;

(ii) następnie zmieniły przyjętą decyzję i nałożyły na podatnika obowiązek uiszczenia na rzecz skarbu państwa podatku VAT, co do którego skorzystano z prawa do odliczenia jak też odsetek za zwłokę.

3) W przypadku gdy:

(i) podatnik zapłacił podatek VAT błędnie określony w fakturze przez podmiot trzeci;

(ii) organy podatkowe nie podjęły żadnych działań w celu zażądania od podmiotu trzeciego dokonania korekty faktury sporządzonej w błędny sposób;

(iii) korekta faktury jest już niemożliwa z uwagi na upadłość podmiotu trzeciego, czy zasada neutralności podatkowej podatku VAT zezwala na pozbawienie podatnika prawa do odliczenia podatku VAT.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-428/12)

(2012/C 379/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Galindo Martin i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że ustanawiając w Orden FOM/734/2007, de 20 de marzo, por la que se desarrolla el Reglamento de la Ley de Ordenación de los transportes terrestres en materia de autorizaciones de transporte de mercancías por carretera [rozporządzeniu ministra FOM/734/2007 z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych do rozporządzenia wykonawczego do ustawy o organizacji transportu lądowego w zakresie zezwoleń na przewóz drogowy towarów] obowiązek polegający na tym, że do celów uzyskania „zezwolenia na prywatny przewóz dodatkowy towarów” pierwszy pojazd floty przedsiębiorstwa nie może mieć więcej niż pięć miesięcy od chwili zarejestrowania po raz pierwszy, oraz nie uzasadniając rzeczonego obowiązku, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Obowiązek polegający na tym, że do celów uzyskania „zezwolenia na prywatny przewóz dodatkowy towarów” pierwszy pojazd floty przedsiębiorstwa nie może mieć więcej niż pięć miesięcy od chwili zarejestrowania po raz pierwszy stanowi środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego w przywozie, niezgodny z art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Powyższe ograniczenie nie jest uzasadnione ani żadnym ze względów interesu ogólnego, o których mowa w art. 36 TFUE, ani żadnym nadrzędnym wymogiem.

W odniesieniu do istnienia ograniczenia w swobodnym przepływie towarów, omawiany przepis w praktyce w większym stopniu ogranicza przywóz pojazdów zarejestrowanych już w innych państwach członkowskich niż kupno pojazdów zarejestrowanych w Hiszpanii. Po drugie, z uwagi na to, że pojazdy zarejestrowane w innych państwach członkowskich spełniają już europejskie lub krajowe techniczne wymogi dopuszczenia do ruchu w państwie członkowskim pochodzenia, omawiany przepis narusza zasadę wzajemnego uznawania, gdyż pojazd zdolny do ruchu w innym państwie członkowskim powinien być również zdolny do ruchu w Hiszpanii. Omawiany środek stanowi ponadto ograniczenie używania, podobne do ograniczeń rozpatrywanych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach: z dnia 10 lutego 2009 r. w sprawie C-110/05 Komisja przeciwko Włochom, Zb.Orz. 2009, s. I-519 i z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie C-142/05 Mickelsson y Roos, Zb.Orz. 2009, s. I-4273).

W odniesieniu do uzasadnienia, na które powołuje się Królestwo Hiszpanii, a mianowicie względów bezpieczeństwa drogowego i ochrony środowiska naturalnego, Komisja uważa, że sporny przepis nie jest proporcjonalny do zamierzonych celów i nie przyczynia się do ich osiągnięcia w sposób spójny i systematyczny.

Fakt zarejestrowania pojazdu po raz pierwszy przed ponad pięcioma miesiącami nie stanowi wskazania, że pojazd nie jest pod względem technicznym odpowiedni do prowadzenia działalności handlowej ani wpływu jego użytkowania na środowisko naturalne. Natomiast kontrola techniczna pozwalałaby, przynajmniej w pewnym stopniu, na ustalenie stanu technicznego pojazdu i byłaby mniej restrykcyjnym środkiem. Podobnie, badanie danych technicznych pojazdu, ewentualnie wraz z jego kontrolą techniczną, powinno umożliwić ocenę poziomu zanieczyszczeń emitowanych przez omawiany pojazd.

Po drugie, nie jest zrozumiałą fakt ustanowienia przez Królestwo Hiszpanii pięciomiesięcznego limitu wieku dla pierwszego pojazdu, a dopuszczenie, by inne pojazdy wchodziły w skład floty bez żadnych ograniczeń, z wyjątkiem wymogu, by średni wiek floty nie przekraczał sześciu lat.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydane w dniu 12 lipca 2012 r. w sprawie T-264/00, Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl w likwidacji przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 28 września 2012 r. przez Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl, in liquidazione

(Sprawa C-436/12 P)

(2012/C 379/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl w likwidacji (przedstawiciele: A. Vianello, A. Bortoluzzi i A. Vegliani, avvocati)

Druka strona postępowania: Komisja Europejska i Republika Włoch

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie postanowienia z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie T-264/00 Compagnia Generale delle Acque przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez VEOLIA w celu uzyskania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii przewidzianej w ustawach nr 30/1997 i 206/1995.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa przy stosowaniu zasad wyrażonych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku Comitato Venezia vuole vivere, jeśli chodzi o rozłożenie ciężaru dowodu w odniesieniu do przesłanek, o których mowa w art. 87 ust. 1 WE; niewystarczające, błędne i w każdym razie sprzeczne uzasadnienie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 2 października 2012 r. — Irmengard Weber przeciwko Mechthilde Weber

(Sprawa C-438/12)

(2012/C 379/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Irmengard Weber

Strona pozwana: Mechthilde Weber

Pytania prejudycjalne

1) Czy zakres stosowania art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ obejmuje także sytuacje, w których dwie strony w jednym sporze sądowym występują w charakterze pozwanych, gdyż przeciwko obu stronom zostało wytoczone przez osobę trzecią powództwo, a innym sporze sądowym występują odpowiednio w charakterze powoda i pozwanego? Czy w takiej sytuacji chodzi o spór sądowy „między tymi samymi stronami”, czy też różne żądania wysunięte przeciwko obu pozwany przez powoda w jednym postępowaniu należy rozpoznać oddzielnie z takim skutkiem, iż należy przyjąć, że nie chodzi o spór sądowy „między tymi samymi stronami”?

2) Czy chodzi o powództwo o „to samo roszczenie” w rozumieniu art. 27 rozporządzenia nr 44/2001, gdy żądania powództwa i uzasadnienie powództwa w obu postępowaniach są wprawdzie różne, ale

a) za każdym razem musi zostać rozpatrzona ta sama kwestia wstępna w celu rozstrzygnięcia obu postępowań, lub

b) w jednym postępowaniu w ramach wniosku posilkowego żądane jest ustalenie stosunku prawnego, który w drugim postępowaniu odgrywa rolę kwestii wstępnej?

3) Czy chodzi o powództwo, którego przedmiotem jest prawo rzeczowe na nieruchomości w rozumieniu art. 22 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001, gdy żąda się ustalenia, że pozwany nie wykonał skutecznie przysługującego mu bezspornie, według prawa niemieckiego, rzeczowego prawa pierwokupu do położonej w Niemczech nieruchomości gruntowej?

4) Czy sąd, przed który wytoczono powództwo później, w ramach rozstrzygnięcia na podstawie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 i tym samym jeszcze przed rozstrzygnięciem kwestii jurysdykcji przez sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, ma obowiązek sprawdzić, czy sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, jest niewłaściwy na mocy art. 22 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001, gdyż tego rodzaju brak właściwości sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo, na podstawie art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 prowadziłby do tego, że nie uznano by ewentualnego orzeczenia sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo? Czy art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 nie ma zastosowania w odniesieniu do sądu, przed który wytoczono powództwo później, gdy sąd ten dojdzie do przekonania, że sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, nie jest właściwy na mocy art. 22 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001?

5) Czy sąd, przed który wytoczono powództwo później, w ramach rozstrzygnięcia na podstawie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 i tym samym jeszcze przed rozstrzygnięciem kwestii jurysdykcji przez sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, ma obowiązek sprawdzić zarzut jednej strony, że druga strona poprzez zwrócenie się do sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo, nadużyła prawa? Czy art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 nie ma zastosowania w odniesieniu do sądu, przed który wytoczono powództwo później, gdy sąd ten dojdzie do przekonania, że zwrócenie się do sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo, nastąpiło z nadużyciem prawa?

6) Czy zastosowanie art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 wymaga, by sąd, przed który wytoczono powództwo później, najpierw rozstrzygnął, że w konkretnym przypadku art. 27 rozporządzenia nr 44/2001 nie ma zastosowania?

7) Czy w ramach korzystania ze swobodnego uznania przyznanego przez art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 można uwzględnić:

a) że sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, znajduje się w państwie członkowskim, w którym postępowania statystycznie trwają znacznie dłużej niż w państwie członkowskim siedziby sądu, przed który wytoczono powództwo później,

b) że w ocenie sądu, przed który wytoczono powództwo później, należy stosować prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba sądu, przed który wytoczono powództwo później,

c) wiek jednej ze stron,

d) szanse na powodzenie powództwa przed sądem, przed który najpierw je wytoczono?

8) Czy przy wykładni i stosowaniu art. 27 i 28 rozporządzenia nr 44/2001 należy oprócz celu unikania niezgodnych ze sobą lub sprzecznych orzeczeń uwzględnić także przysługującą drugiemu powodowi prawo do ochrony sądowej?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-453/12)

(2012/C 379/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, D. Martin, J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przedłożonego przez Komisję projektu rozporządzenia Rady w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2011 r. Rada uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy regulaminu pracowniczego urzędników oraz przewidzianego w nim systemu funduszu umownego;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 83 i 83a regulaminu pracowniczego oraz przepisy załącznika XII do regulaminu pracowniczego, za względu na to, że odmówiła przyjęcia przełożonego przez Komisję projektu rozporządzenia, zawierającego propozycję dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2011 r., mimo iż z wiążącego brzmienia przywołanych artykułów wynika, że coroczne dostosowanie wspomnianej stawki przebiega zgodnie z automatyczną procedurą, niepozostawiającą Radzie żadnych uprawnień dyskrecyjnych.

Zdaniem skarżącej odmowa przyjęcia przez Radę przedłożonego przez Komisję projektu rozporządzenia, a wraz z nim dostosowania w dół stawki składki urzędników, narusza nie tylko art. 83 ust. 2 regulaminu pracowniczego, gdyż zmusza to urzędników do odprowadzania zbyt wysokiej składki, lecz również art. 83a ust. 1 regulaminu pracowniczego, ponieważ zagraża to równowadze systemu funduszu umownego, który zapewnia emerytury i renty dla urzędników i innych pracowników.

Wreszcie, w ocenie Komisji, prawodawca Unii, wydając w załączniku XII do regulaminu pracowniczego dokładnie określone przepisy w zakresie sposobu obliczania stawki składki urzędników i pracowników, nie pozostawił Radzie żadnych uprawnień dyskrecyjnych i zobowiązał ją do przyjęcia przedłożonych przez Komisję projektów w rozsądnym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-462/12)

(2012/C 379/30)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun y K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

- 1) Stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 12 i 14 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach)

— poprzez zobowiązanie do zapłaty podatku specjalnego w drodze przyjęcia az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. Törvény (ustawy nr XCIV z dnia 2010 r. w sprawie podatku specjalnego ciążącego na określonych sektorach działalności gospodarczej) przedsiębiorstw świadczących usługi telekomunikacyjne na podstawie zezwolenia ogólnego i

— poprzez brak poinformowania zainteresowanych o zamiarze zmiany zezwoleń ogólnych, praw i warunków [korzystania lub instalacji] oraz poprzez brak wyznaczenia zainteresowanym stronom stosownego terminu, dla przedstawienia przez nich stanowiska w kwestii proponowanych zmian.

- 2) Obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. Törvény (ustawa nr XCIV z dnia 2010 r. w sprawie podatku specjalnego ciążącego na określonych sektorach działalności gospodarczej) ustanowiła nowy podatek zwany podatkiem specjalnym ciążącym na trzech głównych sektorach gospodarki węgierskiej — handlowej działalności detalicznej, działalności telekomunikacyjnej oraz na ogół działalności związanej z dostarczaniem energii — który muszą opłacać zainteresowani w trakcie trzech kolejnych lat od wartości obrotu przed zapłatą podatków.

Na poparcie swojego żądania stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego Komisja przedstawia następujące zarzuty i argumenty:

Celem dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady jest wdrożenie wewnętrznego rynku w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej poprzez harmonizację i uproszczenie zasad i warunków udzielania zezwoleń. W tym celu Dyrektywa nakłada na prawodawcę obowiązek, aby systemy ogólnych zezwoleń nie zakłócały konkurencji ani też nie utrudniały dostępu do rynku.

Dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące postępowań w sprawach zezwoleń i treści zezwoleń, jak również charakteru i zakresu wiązań ekonomicznych, jakie można nakładać w ramach tych postępowań. Zgodnie z art. 12 opłaty administracyjne, jakie są nakładane na usługi łączności elektronicznej mogą wyłącznie pokrywać koszty administracyjne, jakie związane są z zarządzaniem, kontrolą i wdrażaniem systemu zezwoleń ogólnych, praw korzystania i niektórych szczególnych obowiązków, jak również z pracami normatywnymi związanymi z przygotowaniem i stosowaniem prawa wtórnego i decyzji administracyjnych.

Jeżeli chodzi o podatek specjalny, usługi komunikacji elektronicznej obciążone są poza opłatami administracyjnymi i opłatami za kontrolę, również i inną opłatą pieniężną, która niemniej jednak, sprzecznie z art. 12 dyrektywy nie jest przeznaczona na finansowanie kosztów administracyjnych związanych z systemem zezwoleń ogólnych, lecz jest przeznaczona na pokrycie ogólnych wydatków budżetu państwa węgierskiego.

Komisja uważa, że pobrany w ten sposób podatek specjalny ma charakter ciężaru podatkowego, który ciąży na usługach komunikacji elektronicznej w ramach zezwolenia ogólnego, zwiększa znaczenie obciążenie finansowe dostawców rzeczowej usługi, stanowi przeszkodę w swobodnym świadczeniu usług telekomunikacyjnych i ma na celu finansowanie wydatków, które nie jest dozwolone przez dyrektywę jako takie i jest sprzeczne z jej art. 12.

Wreszcie, Komisja uważa, że Węgry nie podały we właściwy sposób do wiadomości zainteresowanych zamiaru zmiany zezwoleń ogólnych oraz praw i warunków [korzystania i instalacji], ani nie wyznaczyły wystarczającego terminu dla zainteresowanych do przedstawienia ich stanowisk w kwestii proponowanych zmian. Postępując w ten sposób Węgry naruszyły obowiązki ciążące na nich na mocy art. 14 dyrektywy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 18 października 2012 r. — Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd przeciwko Retriever Sverige AB

(Sprawa C-466/12)

(2012/C 379/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd

Strona pozwana: Retriever Sverige AB

Pytania prejudycjalne

1) Czy okoliczność, że ktokolwiek inny niż posiadacz praw autorskich do określonego utworu zamieszcza na swej

witrynie internetowej odsyłający do tego utworu link, na który można kliknąć, stanowi publiczne udostępnienie w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym? ⁽¹⁾

2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze uzależniona jest od tego, czy utwór, do którego odsyła link zamieszczony jest na stronie internetowej, którą otworzyć może każdy, bez żadnych ograniczeń, czy też na stronie, do której dostęp jest w jakiś sposób ograniczony?

3) Czy w ramach analizy pytania pierwszego należy dokonać rozróżnienia między sytuacją, w której po kliknięciu przez użytkownika na stosowny link utwór ukazuje się na innej stronie internetowej, a sytuacją, w której po kliknięciu przez użytkownika na ten link utwór prezentowany jest w taki sposób, że powstaje wrażenie, iż ukazuje się on na tej samej stronie internetowej?

4) Czy państwo członkowskie może przyznać wyłącznemu prawu autora szerszą ochronę w drodze ustanowienia przepisu przewidującego, że publiczne udostępnianie obejmuje większy zakres działań niż zakres przewidziany w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Timișoara — Rumunia) — SC Volksbank România SA przeciwko Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor CRPC ARAD TIMIȘ

(Sprawa C-47/11) ⁽¹⁾

(2012/C 379/32)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-473/11) ⁽¹⁾

(2012/C 379/33)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Roermond — Niderlandy) — Postępowanie karne przeciwko Jibrilowi Jaoo

(Sprawa C-88/12) ⁽¹⁾

(2012/C 379/34)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — Arbos przeciwko Komisji

(Sprawa T-161/06) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Program „Kultura 2000” — Subwencje przyznane w ramach projektów — Żądania dotyczące wypłaty różnych kwot — Artykuł 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania — Niedopuszczalność)

(2012/C 379/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (Klagenfurt, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Karl)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Pignataro-Nolin oraz I. Kaufmann-Bühler, następnie L. Pignataro-Nolin oraz W. Mölls i wreszcie W. Mölls oraz D. Roussanov, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga zmierzająca do zasądzenia od Komisji, po pierwsze, kwoty 38 585,42 euro, powiększonej o odsetki naliczone według stopy 12 % od dnia 1 stycznia 2001 r., oraz kwoty 27 618,91 euro, powiększonej o odsetki naliczone według stopy 12 % od dnia 1 marca 2003 r., a po drugie, kwoty 26 459,38 euro bez VAT z tytułu kosztów adwokatów ustanowionych w toku postępowania poprzedzającego wniesienie skargi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — Astrim i Elyo Italia przeciwko Komisji

(Sprawa T-216/09) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Usługi konserwacji systemów klimatyzacji, ogrzewania i wentylacji we Wspólnym Centrum Badawczym w Isprze — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Interpretacja warunku przewidzianego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 379/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Astrim SpA (Rzym, Włochy) i Elyo Italia Srl (Sesto San Giovanni, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Brugnoletti i M. Civello)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Bambara i E. Manhaeve, następnie E. Manhaeve i F. Moro, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Gullę)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2009 r. odrzucającej ofertę złożoną przez skarżące w ramach ogłoszonego przez Komisję w dniu 25 października 2008 r. przetargu na usługi konserwacji systemów klimatyzacji, ogrzewania i wentylacji we Wspólnym Centrum Badawczym w Isprze (Dz.U. 2008/S 208-274999) oraz, tytułem ewentualnym, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności pkt 17 zaproszenia do składania ofert.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Astrim SpA i Elyo Italia Srl pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — IDT Biologika przeciwko Komisji(Sprawa T-503/10) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na dostawy — Procedura przetargowa — Dostawa szczepionek przeciw wściekliźnie do Serbii — Odrzucenie oferty — Udzielenie zamówienia innemu oferentowi)

(2012/C 379/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Niemcy) (przedstawiciele: R. Gross, T. Kroupa, T. Drosdziok i F. Ahr, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Delegatury Unii Europejskiej w Republice Serbskiej z dnia 10 sierpnia 2010 r. (Dz.U. 2010/S 192-292332) udzielającej zamówienia publicznego oznaczonego EuropAid/129809/C/SUP/RS na dostawę szczepionki przeciw wściekliźnie do szczepień w Serbii konsorcjum pod kierownictwem spółki Biovet a.s. i odrzucającej ofertę złożoną przez skarżącą.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) IDT Biologika GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — riha przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (VITAL&FIT)(Sprawa T-552/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego VITAL&FIT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VITAFIT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 379/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: riha Richard Hartinger Getränke GmbH & Co. Handels-KG (Rinteln, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum, T. Melchert i I. Rohr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: K. Klüpfel i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schaeffer i A. Marx)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 października 2010 r. (sprawa R 1229/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Lidl Stiftung & Co. KG a riha Richard Hartinger Getränke GmbH & Co. Handels-KG.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) riha Richard Hartinger Getränke GmbH & Co. Handels-KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 25 października 2012 r. — Automobili Lamborghini przeciwko OHIM — Miura Martínez (Miura)(Sprawa T-191/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Miura — Wcześniejsze, słowny krajowy i graficzny międzynarodowy, znaki towarowe MIURA — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zawiadomienie zwykłym listem — Zasada 62 ust. 1 i 5 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)

(2012/C 379/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Automobili Lamborghini Holding SpA (Sant'Agata Bolognese, Włochy) (przedstawiciel: adwokat P. Kather)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: K. Klüpfel i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM byli również: Eduardo Miura Martínez (Sewilla, Hiszpania) i Antonio José Miura Martínez (Sewilla)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 stycznia 2011 r. (sprawa R 161/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Eduardem Miurą Martínezem i Antoniem José Miurą Martínezem z jednej strony a Automobili Lamborghini Holding SpA z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 21 stycznia 2011 r. (sprawa R 161/2010-4).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2012 r. — CF Sharp Shipping Agencies przeciwko Radzie(Sprawa T-53/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 379/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: S. Drury, solicitor, adwokaci K. Adamantopoulos i J. Cornelis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), w zakresie w jakim dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010, w zakresie w jakim dotyczą umieszczenia nazwy CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd w wykazie zawartym w załączniku VIII do rozporządzenia nr 961/2010.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010, w zakresie w jakim dotyczy umieszczenia nazwy CF Sharp Shipping Agencies w wykazie zawartym w załączniku IX.
- 3) Postępowanie w przedmiocie zgłoszonego przez CF Sharp Shipping Agencies żądania, by stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 961/2010 i rozporządzenia wykonawczego nr 1245/2011 nastąpiło ze skutkiem natychmiastowym, zostaje umorzone.

- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 5) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Sądu z dnia 26 października 2012 r. — Oil Turbo Compressor przeciwko Radzie

(Sprawa T-63/12) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 379/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i Z. Kupčová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ona Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock).
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, również koszty poniesione przez Oil Turbo Compressor.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2012 r. — Bacardi przeciwko OHIM — Granette & Starorežná Distilleries (42 BELOW)

(Sprawa T-435/12)

(2012/C 379/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Liechtenstein) (przedstawiciel: adwokat M. Reinisch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Granette & Starorežná Distilleries a.s. (Uście nad Łabą, Republika Czeska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 lipca 2012 r. w sprawie R 2100/2011-2;
- oddalenie sprzeciwu wobec zgłoszenia słowno-graficznego znaku „42 BELOW” nr 8391856 dla towarów z klasy 33;
- przekazanie wyroku Sądu OHIM;
- obciążenie OHIM i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą wszystkimi kosztami i wydatkami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bacardi Co. Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „42 BELOW” dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8391856

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Granette & Starorežná Distilleries a.s.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Czechach pod nr 263350 graficzny znak towarowy „VODKA 42” między innymi dla towarów z klasy 33; niezarejestrowany znak towarowy „VODKA 42” używany w Republice Czeskiej i na Słowacji

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i odmowa przyjęcia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla wszystkich towarów

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie zasady 50 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Komisji nr 2868/95; oraz
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2012 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — Ceramicas del Foix (Rock & Rock)

(Sprawa T-436/12)

(2012/C 379/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Ceramicas del Foix, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie R 495/2011-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy „Rock & Rock” dla towarów należących do klas 2, 19 i 27 — wspólnotowy znak towarowy nr 3468774

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Ceramicas del Foix, SA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Wniosek o unieważnienie prawa do znaku opierał się na względnych podstawach odmowy rejestracji zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009. Skarżąca podniosła następujące wcześniejsze prawa do znaku: słowny znak towarowy „Rock” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 30229274 dla towarów i usług z klas 1, 6, 7, 8, 17, 19, 37 i 42; słowny znak towarowy „MASTER-ROCK” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 30212141 dla towarów i usług z klas 17, 19 i 37; słowny znak towarowy „FIXROCK” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 39920622 dla towarów z klas 6, 7 i 19; słowny znak towarowy „FLEXIROCK” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 2078534 dla towarów z klasy 19; słowny znak towarowy „COVERROCK” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 39732094 dla towarów z klas 17 i 19; słowny znak towarowy „CEILROCK” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 30306452 dla towarów z klas 6, 17 i 19

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2012 r. — ancotel przeciwko OHIM — Acotel (ancotel.)

(Sprawa T-443/12)

(2012/C 379/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ancotel GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Truelsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Acotel SpA (Rzym, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 sierpnia 2012 r. w sprawie R 1895/2011-4 (dawniej R 1385/2008-1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „ancotel” dla usług z klas 35 i 38 — zgłoszenie nr 3 314 424

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Acotel SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy i wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „ACOTEL” dla towarów i usług z klas 9 i 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2012 r. — Koscher + Würtz przeciwko OHIM — Kirchner & Wilhelm (KW SURGICAL INSTRUMENTS)

(Sprawa T-445/12)

(2012/C 379/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Koscher + Würtz GmbH (Spaichingen, Deutschland) (przedstawiciele: adwokacie P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier i A. Kramer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kirchner & Wilhelm GmbH + Co (Asperg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 sierpnia 2012 r. w sprawie R 1675/2011-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „KW SURGICAL INSTRUMENTS” dla towarów z klasy 10 — międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr W 968 722

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kirchner & Wilhelm GmbH + Co

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „Ka We” dla towarów z klasy 10

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i odmowa udzielenia ochrony

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 r. — Visa Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-447/12)

(2012/C 379/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Visa Europe (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Renshaw i J. Aitken, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 31 lipca 2012 r. wydanej w sprawie COMP/D1/39398 — Visa MIF, w zakresie, w jakim oddalono w niej wniosek Visa Europe o zmianę górnej granicy wielostronnej opłaty interchange (Multilateral Interchange Fee, zwanej dalej „MIF”) obowiązującej na podstawie decyzji Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r.; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca twierdzi, że:

— Komisja naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, prawo do obrony spółki Visa Europe oraz zasadę dobrej administracji poprzez brak zapewnienia spółce Visa Europe możliwości skutecznego przedstawienia swego stanowiska w kwestii mających znaczenie faktów oraz w kwestii zastrzeżeń Komisji dotyczących rzekomych braków analizy ekonomicznej przedłożonej przez spółkę Visa Europe przed ostatecznym oddaleniem jej wniosku o zmianę górnej granicy MIF.

2) Zarzut drugi, w którym strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 9 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾, zasadę dobrej administracji oraz art. 296 TFUE, nie dokonując porównania analizy ekonomicznej przedstawionej przez spółkę Visa Europe z analizami wykorzystywanymi wcześniej do obliczania górnej granicy MIF, a także opierając się na pozbawionych znaczenia rozważaniach w celu oddalenia wniosku spółki Visa Europe o zmianę górnej granicy MIF.

3) Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca utrzymuje, że:

— Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. Instytucja ta odrzuciła przedłożone przez spółkę Visa Europe dowody na podstawie błędnych rozważań, a także na podstawie zastrzeżeń niespójnych z wnioskami, do jakich doszła Komisja w sprawach, które rozpatrywała wcześniej. Strona skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja nie uwzględniła okoliczności, że jej zastrzeżenia, nawet jeśli były zasadne, to i tak nie uzasadniały odmowy zmiany górnej granicy MIF.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101] i [102] TFUE (Dz.U. L 1, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 r. — Davril przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-448/12)

(2012/C 379/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Davril (Épargnes, Francja) (przedstawiciel: adwokat C.-É. Gudin)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- pokrycie pełnej wartości szkód wynikających z nałożenia kar pieniężnych, a mianowicie kwoty 174 900 EUR;
- zasądzenie kwoty 100 000 EUR tytułem pełnego zadośćuczynienia za szkody niematerialne;
- obciążenie Rady i Komisji całością kosztów i wydatków.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo zarzuty identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawach T-195/11 Cahier i in. przeciwko Radzie i Komisji ⁽¹⁾ i T-458/11 Riche przeciwko Radzie i Komisji ⁽²⁾ bądź podobne do tychże zarzutów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, C 173, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. 2011, C 298, s. 28.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — British Telecommunications przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/12)

(2012/C 379/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Telecommunications plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Andrés I G. van de Walle de Ghelcke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 12 czerwca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.33540 (2012/N) — Zjednoczone Królestwo — City of Birmingham — Digital District NGA Network oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1) Zarzut pierwszy:

- Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i pkt 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych⁽¹⁾ poprzez nieprzeprowadzenie analizy, czy cel pomocy został właściwie określony.

2) Zarzut drugi:

- Komisja nie dokonała oceny proporcjonalności proponowanego środka zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) oraz pkt 51 i 79 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, a ponadto powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające.

3) Zarzut trzeci:

- Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, ponieważ proponowana pomoc ma wpływ na rynki inne niż rynek szerokopasmowego dostępu nowej generacji [next generation access („NGA”)], na których nie występują zakłócenia konkurencji i które nie zostały zbadane przez Komisję.

4) Zarzut czwarty:

- ze względu na wymóg, aby wybrany operator „umożliwiał wszystkie rodzaje dostępu do sieci, których mogą poszukiwać operatorzy”, zaskarżona decyzja niweczy „skutek zachęcający” i jest niezgodna z wytycznymi w sprawie sieci szerokopasmowych i z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

5) Zarzut piąty:

- Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i wytyczne w sprawie sieci szerokopasmowych, zatwierdzając wykorzystanie pomocy państwa w celu powielenia istniejących wcześniej sieci łączy dzierżawionych na obszarze docelowym.

6) Zarzut szósty:

- ze względu na wymóg, aby nowa sieć „umożliwiała wszelkie rodzaje dostępu, których mogą poszukiwać operatorzy”, zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna i niespójna ze wspólnotowymi ramami regulacyjnymi w zakresie łączności elektronicznej.

7) Zarzut siódmy:

- zaskarżona decyzja jest obciążona błędami dotyczącymi okoliczności faktycznych i oczywistymi błędami w ocenie, zaś Komisja, nie przedstawiając odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszyła swoje obowiązki w zakresie badania wstępnego.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. 2009 C 235, s. 7)

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — Virgin Media przeciwko Komisji**(Sprawa T-460/12)**

(2012/C 379/49)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Virgin Media Ltd (Hook, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Ellison i D. Slater, Solicitors, oraz adwokat D. Waelbroeck)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa SA.33540 z dnia 12 czerwca 2012 r., opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii europejskiej w dniu 25 lipca 2012 r., uznającej środek pomocy „City of Birmingham — Digital Districts NGA Network” za zgodny z art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący niesłusznych ustaleń faktycznych w zaskarżonej decyzji obejmujących między innymi:

- uznanie, że strona skarżąca nie jest konkurencyjna na obszarze Digital Districts (dzielnicy cyfrowych) w Birmingham, obejmujących Digbeth, Eastside i Jewellery Quarter (zwanych dalej „rozpatrywanym obszarem”);

- uznanie, że na rozpatrywanym obszarze istnieją jedynie ograniczone możliwości w zakresie szerokopasmowego dostępu nowej generacji [next generation access („NGA”)] polegające na rozwoju światłowodowej sieci dostępowej typu Fibre-to-the-cabinet („FTTC”) planowanym przez BP Group plc na części obszaru;

- uznanie, że przepustowość łączy szerokopasmowych w rozpatrywanym obszarze jest bardzo niska (20 Mbps przy pobieraniu i 2 Mbps przy wysyłce);

- uznanie, że niepowodzenia rynku wynikają z tego, iż małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) nie mają na tym obszarze dostępu do określonych usług po cenach dla nich przystępnych;
 - uznanie, że żadna ze stron nie była przeciwna systemowi pomocy Birmingham City Council (rady miasta Birmingham) na rzecz dostępu szerokopasmowego NGA dotyczącemu Digital Districts („system pomocy”);
 - uznanie, że opracowanie karty postępowania konsultacyjnego potwierdza brak niekorzystnego wpływu systemu pomocy na konkurencję.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący niewłaściwego zastosowania zasad dotyczących pomocy państwa, w szczególności zasad wyrażonych w Wytycznych wspólnotowych w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. 2009 C 235, s. 7) (zwanych dalej wytycznymi w sprawie sieci szerokopasmowych). Błędne zastosowanie przez pozwaną zasad TFUE dotyczących pomocy państwa obejmuje, między innymi, następujące braki:
- strona pozwana nie odrzuciła domniemania zgodności pomocy państwa na obszarze, na którym użytkownicy prywatni mają dostęp do konkurencyjnych usług szerokopasmowych (pkt 77 i 78 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych);
 - strona pozwana nie wykazała istnienia nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku (pkt 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych) ani nie określiła, w szczególności, rzekomo nieprawidłowo funkcjonującego rynku wewnętrznego; pozwana nie przedstawiła wystarczających dowodów, które umożliwiałyby stwierdzenie „nieprawidłowego funkcjonowania” wyłącznie na podstawie ceny;
 - strona pozwana nie przeprowadziła odpowiednich konsultacji na temat rynku [pkt 51 lit. a) wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych];
 - strona pozwana nie oceniła wpływu pomocy państwa na konkurencję na właściwych rynkach zgodnie z pkt 34 i 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. —
Flughafen Lübeck przeciwko Komisji**

(Sprawa T-461/12)

(2012/C 379/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Flughafen Lübeck (Lubeka, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Núñez Müller, J. Dammann de Chaptó i T. Becker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego określonego w art. 108 ust. 2 TFUE dotyczącego pomocy państwa SA.27585 (2012/C) (2012/NN) i SA.31149 (2012/C) (ex 2012/NN) (Dz.U. 2012, C 241, s. 56) w zakresie, w jakim decyzją tą wszczyna się formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych skarżącej z 2006 r.;
- stwierdzenie nieważności ww. decyzji w zakresie, w jakim w decyzji tej zobowiązuje się Republikę Federalną Niemiec na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 do odpowiedzi na zawarty w niej nakaz udzielenia Komisji informacji odnośnie do tabeli opłat lotniskowych skarżącej z 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony Republiki Federalnej Niemiec

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo do obrony Republiki Federalnej Niemiec, wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych, choć nie była ona przedmiotem wstępnego postępowania wyjaśniającego. Skarżąca przytacza w tym miejscu, że zgodnie z orzecznictwem Sądu może powołać się na naruszenie prawa do obrony Republiki Federalnej Niemiec, które prowadzi do (częściowej) nieważności zaskarżonej decyzji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący obowiązku starannego i bezstronnego badania

W zarzucie drugim skarżąca twierdzi, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi starannego i bezstronnego badania, wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych bez umożliwienia Republice Federalnej Niemiec lub skarżącej zajęcia stanowiska w przedmiocie jej rzekomej sprzeczności z prawem pomocy państwa we wstępnym postępowaniu wyjaśniającym.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i 3 TFUE oraz art. 4 i 6 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999

W zarzucie trzecim skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 i 3 TFUE oraz art. 4 i 6 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, gdyż w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych nie przeprowadziła przewidzianego w tym postanowieniu dwustopniowego postępowania wyjaśniającego, składającego się z postępowania wstępnego i formalnego.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, uznając, że tabela opłat lotniskowych przyznaje pomoc państwa. Zdaniem skarżącej Komisja nie mogła wnioskować o selektywności tabeli opłat lotniskowych na tej podstawie, że stosuje się ona tylko do użytkowników portu lotniczego. Ponadto Komisja nie mogła stwierdzić państwowego charakteru tabeli opłat lotniskowych, gdyż w chwili jej wydania większościowe udziały skarżącej posiadały podmioty prywatne.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła ponadto art. 296 ust. 2 TFUE, nie uzasadniając wystarczająco wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych z 2006 r.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 659/1999

W ramach zarzutu szóstego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 659/1999, kierując do Republiki Federalnej Niemiec nakaz udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych, nie skierowawszy uprzednio do niej zwykłego wniosku o udzielenie informacji zgodnie z art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. —
Pilkington Group przeciwko Komisji**

(Sprawa T-462/12)

(2012/C 379/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pilkington Group Ltd (Saint Helens, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Scott, S. Wisking i K. Fountoukakos-Kyriakakos, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji Komisji z dnia 6 sierpnia 2012 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o poufne traktowanie (decyzja C(2012) 5718 wersja ostateczna) (sprawa COMP/39.125 — Szkło samochodowe)(a w szczególności art. 4 tej decyzji); oraz
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez pozwaną art. 296 TFUE, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające⁽¹⁾ i art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady dobrej administracji ze względu na niezbadanie w wystarczający sposób konkretnych argumentów skarżącej i przedstawienie niewystarczającego uzasadnienia swego stanowiska.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa UE przez pozwaną (w szczególności art. 339 TFUE, art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽²⁾, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające) ze względu na podjęcie decyzji o publikacji informacji, które przy zastosowaniu właściwego kryterium prawnego i prawidłowej oceny należałoby uznać za objęte zakresem obowiązku ochrony tajemnicy zawodowej, w zakresie, w jakim Komisja:
 - nie zastosowała właściwego kryterium prawnego,
 - dokonała błędu w ocenie w kwestii czy sporne informacje stanowią tajemnicę handlową, czy też inny rodzaj informacji;

— wykorzystwała niewłaściwe kryteria takie jak kryterium, zgodnie z którym informacje te stanowią podstawy faktyczne zarzucanego skarżącej naruszenia; oraz

— popełniła błąd w ocenie w kwestii czy istnieją nadrzędne względy umożliwiające ujawnienie, w szczególności w świetle stanowiska Komisji przemawiającego za odmową dostępu do dokumentów zawierających podobne informacje i orzecznictwa sądów Unii tworzącego ogólne domniemanie, że takie informacje są poufne i nie mogą być publicznie ujawniane.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną prawa UE ze względu na nieprzestrzeganie zasady równego traktowania przez przyjęcie nieprzychylnego stanowiska względem skarżącej w porównaniu z przedsiębiorstwami znajdującymi się w podobnym położeniu w innych najnowszych lub toczących się w tym samym czasie postępowaniach.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwaną prawa UE ze względu na nieprzestrzeganie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań poprzez niespełnienie uzasadnionych oczekiwań skarżącej, że poufne informacje otrzymane przez Komisję lub jej przekazane w ramach postępowania podlegają ochronie przed ujawnieniem.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa UE przez skarżącą (w szczególności art. 339 TFUE, art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1049/2000, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające) poprzez podjęcie decyzji o publikacji informacji umożliwiającej zidentyfikowanie konkretnych osób.

6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez skarżącą zasady proporcjonalności i rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽³⁾ (w szczególności jego art. 4 ust. 2) poprzez podjęcie nieproporcjonalnego środka ujawnienia spornych informacji i poprzez obejście zasad i procedur przewidzianych w owym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Popp und Zech przeciwko OHIM — Müller-Boré & Partner (MB)

(Sprawa T-463/12)

(2012/C 379/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eugen Popp (Monachium, Niemcy) i Stefan M. Zech (Monachium) (przedstawiciele: adwokaci C. Rohnke i M. Jacob)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Müller-Boré & Partner (Monachium, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie R 506/2011-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MB” dla usług z klasy 42 — zgłoszenie nr 7 369 771

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Müller-Boré & Partner

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy MBP i graficzny, krajowy i wspólnotowy, znak towarowy zawierający element słowny „MB&P” dla usług z klas 35 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 42 ust. 2 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 15 października 2012 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 3 sierpnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-57/12 R Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-464/12 P (R))

(2012/C 379/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko orzeczeniu Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 sierpnia 2012 r., w drodze którego oddalono wniosek wnoszącego odwołanie o zawieszenie wykonania, po pierwsze, odmownej decyzji Komisji w sprawie jego wniosku o wypłatę kwoty 1 661 EUR, potrąconej niezgodnie z prawem, zdaniem wnoszącego odwołanie, z jego renty inwalidzkiej, po drugie, dorozumianej decyzji Komisji oddalającej jego zażalenie, po trzecie, wszelkich decyzji, na których podstawie Komisja potrąciła kwotę 1 661 EUR z jego renty inwalidzkiej za czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2011 r.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, także przez wypaczenie i przeinaczenie okoliczności faktycznych, oczywisty brak logiki, nieracjonalny i arbitralny charakter podanych podstaw, oraz nierozzerwalnie z nimi związany oczywisty błąd w ocenie, w szczególności w odniesieniu do pkt 22-28 zaskarżonego postanowienia.

- Zarzut drugi dotyczący mylnej, błędnej i nieracjonalnej wykładni oraz rażącego naruszenia art. 86 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej w związku z zasądzeniem „na rzecz Sądu kwoty 1 000 EUR”.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. — AGC Glass Europe i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/12)

(2012/C 379/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AGC Glass Europe (Bruksela, Belgia); AGC Automotive Europe (Fleurus, Belgia); AGC France (Boussois, Francja); AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Włochy); AGC Glass UK Ltd (Northampton, Zjednoczone Królestwo); i AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Garzanti, J. Blockx i P. Niggemann, oraz S. Ryan, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 sierpnia 2012 r. w przedmiocie odrzucenia na podstawie art. 8 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji, wniosku o poufne traktowanie złożonego przez skarżące w odniesieniu do sprawy COMP/39.125 — Szkło samochodowe;

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania; oraz

- podjęcie wszelkich środków, które Sąd Unii Europejskiej uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego skarżące podnoszą, że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające naruszył art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające⁽¹⁾ i uchybił ciężącemu na nim obowiązowi uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE oraz art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, błędnie interpretując zakres przysługujących mu uprawnień i uznając, że nie był w stanie zbadać uwag skarżących dotyczących naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady równego traktowania i prawa do dobrej administracji, które ich zdaniem wynikło z publikacji spornych informacji w decyzji Komisji w sprawie COMP/39.125 — Szkło samochodowe.
 - 2) W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że, zezwalając Komisji na publikację spornych informacji, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające naruszył uzasadnione oczekiwania skarżących oparte na programach łagodzenia kar Komisji⁽²⁾ oraz dotychczasowe praktyki dotyczące ochrony informacji przekazanych we wniosku o złagodzenie sankcji, iż informacje, które przedstawiły w kontekście ich współpracy z Komisją nie zostaną podane do publicznej wiadomości w miarę możliwości.
 - 3) W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające naruszył zasady równego traktowania poprzez zezwolenie Komisji przyjęcia takiego samego stanowiska odnoszącego się do publikacji niektórych kategorii informacji, co się tyczy wszystkich adresatów decyzji Komisji w sprawie COMP/39.125 — Szkło samochodowe, pomimo faktu, że skarżące znajdują się w sytuacji odmiennej od pozostałych adresatów decyzji wobec publikacji tych informacji ze względu na ich status jedynego wnioskującego o zwolnienie z grzywnien lub zmniejszenia grzywnien w sprawie Szkło samochodowe.
 - 4) W ramach zarzutu czwartego skarżące podnoszą, że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające narusza przysługujące skarżącym prawo do dobrej administracji na podstawie art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, pozwalając Komisji na prowadzenie arbitralnej polityki w odniesieniu do publikacji niektórych kategorii informacji w jej decyzjach w dziedzinie karteli.
 - 5) W ramach zarzutu piątego skarżące podnoszą, że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające narusza art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽³⁾ i obwieszczenie Komisji dotyczące zasad dostępu do akt⁽⁴⁾, opierając się na tym, że te przepisy uniemożliwiają Komisji przyznanie publicznego dostępu do dokumentów przedstawionych Komisji przez wnioskujące o zwolnienie z grzywnien lub zmniejszenia grzywnien. Zezwalając Komisji na publikację informacji zawartych w tych dokumentach w jawnej wersji decyzji w sprawie COMP/39.125 — Szkło samochodowe, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające umożliwia Komisji obejście tych przepisów.
 - 6) W ramach zarzutu szóstego skarżące podnosi, że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające narusza tajemnicę zawodową chronioną w art. 339 TFUE i art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽⁵⁾ uznając, iż sporne informacje nie są informacjami poufnymi i Komisja może je ujawnić. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające dopuszcza się oczywistych błędów w ocenie dotyczącej zastosowania kryteriów poufności informacji w orzecznictwie Sądu i nie dokonał w swej ocenie wyważenia interesów wymaganych w orzecznictwie.
-
- ⁽¹⁾ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275, s. 29).
- ⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszania grzywnien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002 L 45, s. 3); Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywnien i zmniejszania grzywnien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).
- ⁽⁴⁾ Obwieszczenie Komisji dotyczące zasad dostępu do akt Komisji w sprawach na mocy art. 81 i 82 traktatu WE, art. 53, 54 i 57 Porozumienia EOG oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (Dz.U. C 325, s. 7).
- ⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 września 2012 r. — Markland przeciwko Europolowi

(Sprawa F-34/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Umowa członka personelu tymczasowego — Stosowanie WZIP — Grupa zaszeregowania — Skarga oczywiście bezzasadna)

(2012/C 379/55)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Saskia Jane Markland (Haga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann, D. El Khoury i J. Arnould, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji o zaszeregowaniu skarżącej do grupy AST 5.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) Saskia Jane Markland pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Urząd Policji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.7.2011, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-108/12)

(2012/C 379/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal i S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego do systemu emerytalnego Unii, która to decyzja została wydana na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 grudnia 2011 r. dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego, na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, do systemu emerytalnego Unii Europejskiej;
- w zakresie, w jakim to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu zażalenia z dnia 20 czerwca 2012 r. na decyzję z dnia 9 grudnia 2011 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2012 r. — ZZ przeciwko EMA

(Sprawa F-110/12)

(2012/C 379/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, J.-N. Louis i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego o zmianę kwalifikacji umowy zawartej z nim jako z członkiem personelu pomocniczego w umowę zawartą z członkiem personelu tymczasowego

Żądania strony skarżącej

- żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 21 listopada 2011 r. o oddaleniu wniosku skarżącego o zmianę kwalifikacji umowy zawartej z nim jako z członkiem personelu pomocniczego w umowę zawartą z członkiem personelu tymczasowego
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-111/12)**

(2012/C 379/58)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji potwierdzającej wnioski komisji lekarskiej orzekającej w przedmiocie stopnia niezdolności skarżącego do pracy i zawodowego podłoża jego choroby.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 listopada 2011 r. potwierdzającej wnioski komisji lekarskiej z dnia 25 sierpnia 2011 r., doręczonej skarżącemu w dniu 28 listopada 2011 r.;
- w razie konieczności, stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie skarżącego wniesione w dniu 22 czerwca 2012 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty określonej *ex aequo et bono* i wstępnie na 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2012 r. — ZZ i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-112/12)**

(2012/C 379/59)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal i S. Orlandi)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżących do systemu emerytalnego Unii, które to decyzje zostały wydane na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu, na podstawie art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu, uprawnień emerytalnych skarżących nabytych przed rozpoczęciem służb w Komisji;
- w zakresie, w jakim to konieczne, stwierdzenie nieważności o decyzji o oddaleniu ich identycznych zażaleń na decyzje o przeniesieniu ich uprawnień emerytalnych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2012 r. — ZZ przeciwko FRONTEX**(Sprawa F-116/12)**

(2012/C 379/60)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego oraz żądanie odszkodowawcze.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za rok 2010;
- zasądzenie od pozwanego zapłaty kwoty 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie FRONTEX kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi**(Sprawa F-119/12)**

(2012/C 379/61)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat J. J. Ghosez)*Strona pozwana:* Europejski Urząd Policji (Europol)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Europolu w sprawie nieprzedłużenia umowy skarżącej na czas nieokreślony oraz zasądzenie od Europolu wypłaty różnicy między kwotą wynagrodzenia, które skarżąca mogłaby otrzymać, gdyby pozostała na swoim stanowisku w Europolu, a kwotą wynikającą z wszystkich innych świadczeń, które skarżąca rzeczywiście uzyskała od dnia 1 czerwca 2012 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 3 kwietnia 2012 r., którą pozwana poinformowała skarżącą o nieprzedłużeniu z nią umowy zawartej na czas określony, wygasającej w dniu 31 maja 2012 r.;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej wypłaty różnicy między z jednej strony kwotą wynagrodzenia, które skarżąca mogłaby otrzymać, gdyby pozostała na swoim stanowisku, a z drugiej strony kwotą wynagrodzenia, honorariów, zasiłków dla bezrobotnych i wszelkich innych ekwiwalentnych świadczeń, które skarżąca rzeczywiście uzyskała od dnia 1 czerwca 2012 r. zamiast wynagrodzenia uzyskiwanego w charakterze członka personelu tymczasowego;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi**(Sprawa F-120/12)**

(2012/C 379/62)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat J.-J. Ghosez)*Strona pozwana:* Europejski Urząd Policji (Europol)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Europolu w sprawie nieprzedłużenia umowy ze stroną skarżącą na czas nieokreślony i

zasądzenie od Europolu różnicy między kwotą wynagrodzenia, do którego otrzymania strona skarżąca miałaby prawo, gdyby pozostała na swoim stanowisku w Europolu a kwotą innych świadczeń wszelkiego rodzaju, które faktycznie pobierała od dnia 1 marca 2012 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 28 listopada 2011 r., w której strona pozwana poinformowała skarżącą, że nie przedłuży zawartej z nią umowy na czas określony wygasającej w dniu 29 lutego 2012 r.;
- Zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej różnicy między, z jednej strony, kwotą wynagrodzenia, do którego skarżąca miałaby prawo, gdyby pozostała na stanowisku w służbach pozwanej, a z drugiej strony, kwotą wynagrodzenia, honorariów, zasiłku dla bezrobotnych lub innych świadczeń zastępczych wszelkiego rodzaju, które faktycznie pobierała od dnia 1 marca 2012 r. zamiast wynagrodzenia otrzymywanego w charakterze członka personelu tymczasowego;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi**(Sprawa F-121/12)**

(2012/C 379/63)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat J.-J. Ghosez)*Strona pozwana:* Europejski Urząd Policji (Europol)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Europolu w sprawie nieprzedłużenia umowy ze stroną skarżącą na czas nieokreślony i zasądzenie od Europolu różnicy między kwotą wynagrodzenia, do którego otrzymania strona skarżąca miałaby prawo, gdyby pozostała na swoim stanowisku w Europolu a kwotą innych świadczeń wszelkiego rodzaju, które faktycznie pobierała od dnia 15 kwietnia 2012 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 20 grudnia 2011 r., w której strona pozwana poinformowała skarżącą, że nie przedłuży zawartej z nią umowy na czas określony wygasającej w dniu 14 kwietnia 2012 r.;

- Zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej różnicy między, z jednej strony, kwotą wynagrodzenia, do jakiego skarżąca miałaby prawo, gdyby pozostała na stanowisku w służbach pozwanej, a z drugiej strony, kwotą wynagrodzenia, honorariów, zasiłku dla bezrobotnych lub innych świadczeń zastępczych wszelkiego rodzaju, które faktycznie pobierała od dnia 15 kwietnia 2012 r. zamiast wynagrodzenia otrzymywanego w charakterze członka personelu tymczasowego;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 października 2012 r. — Verstreken przeciwko Radzie

(Sprawa F-16/10) ⁽¹⁾

(2012/C 379/64)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010, s. 55.

2012/C 379/56	Sprawa F-108/12: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	34
2012/C 379/57	Sprawa F-110/12: Skarga wniesiona w dniu 1 października 2012 r. — ZZ przeciwko EMA	34
2012/C 379/58	Sprawa F-111/12: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	35
2012/C 379/59	Sprawa F-112/12: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2012 r. — ZZ i in. przeciwko Komisji	35
2012/C 379/60	Sprawa F-116/12: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2012 r. — ZZ przeciwko FRONTEX	35
2012/C 379/61	Sprawa F-119/12: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi	36
2012/C 379/62	Sprawa F-120/12: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi	36
2012/C 379/63	Sprawa F-121/12: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi	36
2012/C 379/64	Sprawa F-16/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 października 2012 r. — Verstreken przeciwko Radzie	37

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL